

Pianobouwer Chris Maene met zonen Dominique en Frederic
 “Je hoopt altijd dat de knowhow in de familie blijft”

FRANK BAHNMÜLLER

Bij pianobouwers Maene in Ruislede staat al de derde generatie aan het roer. Chris en zijn zonen Frederic en Dominique runnen nu de zaak. Ze zetten het werk van Albert en Zulma Maene voort, die in 1938 hun pianowinkel in Diksmuide openden. Vader was muzikelaar, moeder het zakelijke brein.

In 1984 nam zoon Chris (nu 63) de fakkel over. Hij maakte van Piano's Maene een internationale speler met 55 werknemers, werd hofleverancier en mocht de piano van de beroemde Daniel Barenboim bouwen. “In onze sector heeft een familiebedrijf echt een meerwaarde. In pianobouw kan je niet zomaar snel groeien. Je moet lang werken aan je kennis en je reputatie,” weet Chris. “En dan is er de financiële ondersteuning. Je hebt een voor-sprong als je niet van nul moet starten. Wat ik anders deed dan mijn ouders? Zij speelden op safe en wilden niet met banken werken. Maar om een bedrijf te laten groeien moet je durven werken met geld dat niet van jou is.”

Tien jaar geleden stapte zoon Dominique (36) in: “Eigenlijk wou ik eerst iets anders doen en ben interieur gaan studeren. Maar uiteindelijk kwam ik toch naar de familiezaak. Ik ben verantwoordelijk voor de gebouwen en infrastructuur. Enkele jaren geleden heb ik een eigen design vleugelpiano ontworpen. Dus in zekere zin gebruik ik mijn opleiding.”

“Ik ben 13 jaar geleden meteen hier komen werken”, zegt Frederic (33). Een logische keuze. Ik heb altijd in het atelier gewerkt. Bouwen aan piano's is mijn passie. De organisatie van het atelier is mijn verantwoordelijkheid.

“Ik heb hen nooit bewust gestimuleerd”, aldus Chris. “Dat hebben mijn ouders ook nooit gedaan. Mischien gebeurde de op- volging

vlot door het feit dat er geen druk was.” Het valt ook op dat er bij Piano's Maene geen partners in de zaak zitten. Een bewuste keuze, klinkt het in koor. Want welke functie geef je partners? Hoe lopen relaties af op termijn? Met hoe meer je bent, hoe moeilijker het is.

Staat de volgende generatie al klaar? “Het is mijn droom dat de zaak in de familie blijft. Met vier kleinkinderen heb ik vier kansen”, lacht Chris. “Maar ze zijn tussen vier en tien, het is dus nog vroeg. Trouwens, mijn zonen moeten de komende 20 jaar zelf nog zien te overleven. Ik hoop vooral dat de knowhow over instrumentenbouw in de familie blijft. Financiële of marketingjobs kan je doorgeven. Maar kinderen in een job dwingen, dat loopt fout.”